Προς τον Αιδεσιμολογιώτατον Πρεσβύτερον .....

16 Ιουνίου 2026

Αιδεσιμολογιώτατε πάτερ,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι τον Μάιο του 2025 η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου ζήτησε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πάφου κ.Τυχικό να υπογράψει ομολογία πίστεως,[1] με την οποία θα αποδεχόταν τη λεγόμενη *«Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κρήτης του 2016»*, μας δημιουργήθηκε σοβαρό ερώτημα σχετικά με το ορθόδοξο φρόνημα των μελών της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας μας.

Η λεγόμενη *«Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κρήτης του 2016»* περιλαμβάνει το επίσημο κείμενο με τίτλο *«Οι σχέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον»*[2] το οποίο επικύρωσε τη Διακήρυξη του Τορόντο του 1950, με τίτλο *«Η Εκκλησία, οι εκκλησίες και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών»*[3]. Η συμμετοχή των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, καθώς και η βάση του διαλόγου με τους αιρετικούς, πραγματοποιούνται με την αποδοχή των αιρετικών προϋποθέσεων της εν λόγω Διακηρύξεως, οι οποίες θεωρούνται υψίστης σημασίας στο προαναφερθέν επίσημο κείμενο[4].

Στα έγγραφα αυτά, τα οποία έγιναν αποδεκτά από την Ιερά Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου[5], αλλοιώνεται το δόγμα περί της Εκκλησίας, πλήττοντας ουσιαστικά το Σύμβολο της Πίστεως (Νικαίας–Κωνσταντινουπόλεως). Παρότι το Σύμβολο της Πίστεως διατηρεί τη διατύπωση *«Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν»*, ο ορισμός της Εκκλησίας ως δογματικού όρου έχει μεταβληθεί. Έτσι, η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν ορίζεται πλέον ως το μοναδικό Σώμα του Χριστού, ούτε ταυτίζεται πλέον με τη Μία Εκκλησία του Συμβόλου της Πίστεως. Τούτο συνάγεται από τις αμφίσημες και αντιφατικές διατυπώσεις του κειμένου *«Οι σχέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον»*, και εκφράζεται με μεγαλύτερη σαφήνεια στη Διακήρυξη του Τορόντο (1950).

Στα δύο αυτά κείμενα, η Εκκλησία του Χριστού, ή η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, νοείται ως μία αόρατη Οικουμενική Εκκλησία (μυστικό σώμα)[6] η οποία περιλαμβάνει όλες τις χριστιανικές ομολογίες που *«πιστεύουν στον Κύριο Ιησού Χριστό ως Θεό και Σωτήρα, σύμφωνα με τις Γραφές, και ομολογούν τον Τριαδικό Θεό, Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως»*[7]. Επιπλέον, η ενότητά της θεωρείται ότι έχει χαθεί και ότι πρέπει να αποκατασταθεί, ενώ παρουσιάζεται ως μία Εκκλησία υπό κατασκευή/ διαμόρφωση, την οποία οικοδομεί ο Θεός, συγκεντρώνοντας τα τέκνα Του[8]. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Ορθόδοξη Εκκλησία εντάσσεται στην *«αόρατη Οικουμενική Εκκλησία»* μαζί με άλλες αιρετικές ομάδες. Τούτο καθίσταται εμφανές και από το ακόλουθο απόσπασμα: *«Οι Εκκλησίες-μέλη αναγνωρίζουν ότι η συμμετοχή στην Εκκλησία του Χριστού είναι ευρύτερη από τη συμμετοχή στο δικό τους εκκλησιαστικό σώμα. [...] Όλες οι χριστιανικές εκκλησίες, συμπεριλαμβανομένης και της Εκκλησίας της Ρώμης, υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει πλήρης ταύτιση μεταξύ της συμμετοχής στην Οικουμενική Εκκλησία και της συμμετοχής στη δική τους Εκκλησία. Αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν μέλη της Εκκλησίας εκτός των τειχών της (extra muros) και ότι αυτά ανήκουν, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο (aliquo modo), στην Εκκλησία, καθώς και ότι υπάρχει Εκκλησία*